

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Jubileu de joves: començar de nou

Hi ha moments que marquen un abans i un després. Moments que són importants no pas perquè surtin a les notícies, sinó perquè són d'una gran profunditat espiritual i marquen la vida de moltes persones. Per a molts joves de la nostra diòcesi, aquest estiu serà un d'aquests moments: marxem junts a Roma, al cor de l'Església i de la fe. I no només per veure, sinó sobretot per viure i escoltar.

Roma no és només la ciutat eterna i la seu del Papa. Roma és la ciutat on reposen les restes de sant Pere i sant Pau, els dos grans testimonis, columnes que van gas-
tar la vida per Crist. Ens hi acostem com

qui s'acosta al lloc on es fonamenta la nostra fe. No anem a fer turisme: és una crida a tornar a les arrels, a deixar que alguna cosa ens toqui, ens cremi, ens mogui.

Sant Pere i sant Pau no eren perfectes. Coneixem les seves vides. Però tots dos van deixar-se transformar per la trobada amb el Ressuscitat. Tots dos van posar el cos i l'ànima pel seu Senyor i per l'Evangeli. El seu fracàs aparent es va convertir en missió d'apostolat, la seva por en coratge, la seva ferida en manifestació del poder de Déu. I és això el que anem a buscar: una fe que no s'explica només amb

paraules, sinó amb el testimoniatge de vides entregades.

A les basíliques de Roma travessarem la Porta Santa. Però l'important no és el gest exterior. El que importa és si alguna cosa es mou per dins. Si ens sentim mirats per Crist que no ens demana res més que deixar-nos estimar.

Hi ha joves que potser arribaran cansats, desorientats, ferits, plens de preguntes. I justament per això són els primers destinataris d'aquest pelegrinatge. Perquè Crist no crida els que no el necessiten, sinó els que tenen fam i set. I enmig del soroll del món, que promet molt i dona poc, ens cal un lloc on tot s'aturi, on tot torni a començar. Aquest és el miracle del Jubileu: un instant en què el temps es fa espai de gràcia, on el cor s'eixampla i deixa entrar Déu.

I no anem sols. Caminar amb altres —això és sinodalitat— ens recorda que no hi ha vocació cristiana que neixi d'un mateix ni es pugui viure sol. La fe neix de l'oïda (cf. Rm 10,17), neix de quan un altre et mostra el rostre veritable de Déu. Quan la joia d'un altre encén la teva. Quan algú et parla de Jesús i saps que no et parla d'un llibre, sinó d'algú viu.

Quan tornem, no portarem «souvenirs», portarem el tresor de l'experiència viscuda. La gràcia de tornar a començar, perquè ens diu Crist: «jo faré que tot sigui nou» (Ap 21,5).

Ara bé, sabem que al pelegrinatge exterior hi correspon un pelegrinatge interior. Això vol dir que l'experiència que viuran els joves en el Jubileu, també la podem experimentar nosaltres des de casa. Podem seguir també els actes del Jubileu dels joves pels mitjans de comunicació, unir-nos en la pregària i l'Eucaristia, podem meditar allò que digui el Sant Pare i demanar la força de l'Esperit Sant perquè tot ho faci nou en nosaltres.

ENTREVISTA

L'estiu és diví

DANIEL FONT

La campanya *L'estiu és diví*, de Catalunya Sacra, pretén dinamitzar els espais eclesiadístics com a llocs de cultura, espiritualitat i reflexió. L'edició d'enguany, que continua la seva proposta d'oferir una experiència diferent dels espais religiosos, centra la mirada en el món monàstic i els seus equipaments patrimonials, uns espais que han marcat la història, l'art i l'organització social del país. En Daniel Font és coordinador de Catalunya Sacra, impulsada pels departaments del Patrimoni Cultural de les deu diòcesis amb seu a Catalunya.

Com es concreta la campanya *L'estiu és diví*?

D'una banda, pretenem explicar d'una manera fresca i poc densa algun valor al voltant del patrimoni cultural de l'Església —aquest any parlem dels monestirs—. I, d'una altra, a través de les xarxes socials donem a conèixer totes aquelles activitats especials que les esglésies de Catalunya fan durant l'estiu: concerts, visites guiades, obertura d'alguns espais i altres propostes culturals al voltant del patrimoni. Convidem a gaudir d'aquest patrimoni tan extraordinari que tenim.

Què es pot visitar?

A Catalunya Sacra hem creat una xarxa d'esglésies del país que tenen un valor cultural important, però que sobretot tenen un equip que té ganes que aquest valor sigui conegut. Són esglésies que garanteixen un horari d'obertura, perquè d'aquesta manera es pot mostrar ordenadament el seu valor patrimonial. I aquest any hem incorporat els monestirs, inclosos els que mantenen una comunitat resident. És molt interessant la visita al Monestir de Sant Daniel de Girona o al Monestir de Poblet, ambdues amb guies locals.

Què destacades de les activitats previstes?

A l'estiu les esglésies fan activitats més culturals. Les vesprades d'estiu a la Seu de Manresa —amb visita guiada que acaba a la teulada prenent una copa de cava mentre es pon el sol—, el cicle de Nits de música al claustre de Sant Cugat, les visites a racons amagats o poc coneguts de la Seu d'Urgell... Totes les activitats es poden trobar a <https://lestiuesdivi.cat>.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La caritat no fa vacances

Afluïxa una mica la feina. Els infants han acabat l'escola. Per a alguns adults fins i tot és temps de vacances. Altres les tenim a l'horitzó. Pensem en recuperar forces. Temps, també, de retrobament personal, de retrobament amb els altres —els de cada dia, els qui retrobem a l'estiu i els coneguts de bell nou—, de retrobament harmònic amb la natura, de retrobament o de trobament més ple amb Déu. Alguns, però, no faran vacances. Han perdut la feina o els hi trontolla. La seva incertesa els provoca angonya, en moltes ocasions viscuda en silenci. Es quedaran a casa. Les senzilles anades a la platja o a la muntanya properes ajudaran els infants a trencar la monotonia de la rutina calorosa. Els adults tindran un respir davant l'alegria dels més petits, però l'angoixa seguirà latent.

La solidaritat, la caritat cristiana, no fa vacances. Hem de saber mirar el nostre entorn i copsar les realitats que ens parlen i respondre. Respostes personals que poden passar per convidar a passar uns dies amb nosaltres els fills dels nostres familiars, veïns o amics que estan en dificultat o compartir amb tota la família afectada

una jornada estiuenca..., sense paternalismes, amb compartir evangèlic. Respostes personals que poden passar per fer un donatiu especial —pensem en allò que destinem a les nostres vacances i siguem generosos— per becar infants per anar a colònies o per ajudar les famílies que acudeixen a Càritas demanant una ajuda o aportar aliments al servei parroquial que té cura d'aquest servei..., segons les possibilitats de cadascú i amb generositat.

La caritat cristiana no fa vacances i és sensible al patiment dels germans. Les petites respostes sumades són una gran ajuda que no resol tots els problemes però que els alleuja. Els cristians hem de ser diligents a l'hora de testimoniar l'amor al germà, amor que no pot quedar en les paraules —com tantes que escoltem i llegim cada dia, aparentment compromeses, però que no donen fruit— sinó que han d'esdevenir realitat de construcció del Regne i de fidelitat al Senyor en l'amor al germà. «Fes caritat en proporció als béns que tinguis. Si en tens molts, dona més; si en tens pocs, no et sàpiga greu de fer una almoïna més petita» (Tb 4,8).

MANS UNIDES

Gràcies al vostre ajut, seguim ajudant els més vulnerables

MIREIA ANGERRI FEU

Presidenta-delegada de Mans Unides Barcelona

La Memòria 2024 de Mans Unides, publicada fa poc, ens ha permès veure que la nostra entitat continua en línia ascendent.

L'any passat, la recaptació va fergar els 51 milions d'euros a tot l'Estat, dels quals 2 milions va correspondre a la delegació de Barcelona. Aquesta dada ens ha permès augmentar la nostra xarxa d'ajuda als països més empobrits del planeta, arribant als 1,6 milions de beneficiaris directes.

Durant el 2024, Mans Unides va impulsar un total de 575 nous projectes de desenvolupament a tot el món. A més a més, vam continuar acompanyant projectes d'anys anteriors, ele-

vant el nombre total a 893 iniciatives a l'Àsia, l'Àfrica i l'Amèrica Llatina.

Com a presidenta-delegada de Mans Unides Barcelona, vull fer extensiu el meu agraïment a tots els nostres socis i col·laboradors, que fa anys que ens acompanyen i confien en la nostra feina. No vull tampoc oblidar-me de les empreses, fundacions, institucions privades i organismes públics, que no han dubtat a unir les seves mans a les nostres.

Finalment, gratitud infinita a aquelles persones que ens han deixat herències i llegats solidaris, ajudant-nos a continuar endavant en aquesta tasca difícil i bonica alhora.

Lectures de la missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Ex 32,15-24,30-34 / Sl 105 / Mt 13,31-35]. Santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. Institució Teresiana.

29. □ Dimarts [1Jn 4,7-16 / Sl 33 / Jn 11,19,27 (o bé: Lc 10,38-42)]

Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners. Sant Adam, el primer humà; sant Felix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]

Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i dr. de l'Església. Màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936). Sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. □ Dijous [Ex 40,16-21,34-38 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Divendres [Lv 23,14-11,15-16,27, 34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]

Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i dr. de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes. Sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà. Santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dissabte [Lv 25,18-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]

Sant Eusebi de Vercelli (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Julia Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Diumenge vinent, diumenge vinent XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)

[Coh 1,2;2,21-23 / Sl 94 / Col 3,1-5,9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

Intencions del Sant Pare per al mes d'agost

Preguem perquè les societats en què la convivència sembla més difícil no caiguin en la temptació de l'enfrontament per motius ètnics, polítics, religiosos o ideològics.

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho». Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor.

Llavors Abraham s'acostà i digué: «¿De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. ¿Els faríeu desaparèixer? ¿No perdonareu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! ¿Fer morir el just amb el culpable? ¿Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, ¿us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població». Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que per arribar als cinquanta justos en faltesin cinc. Per aquests cinc que falten, ¿destruiríeu tota la ciutat?». Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos». Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta». Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta». Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta». Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta». Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint». Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint». Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu». Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu».

Salm responsorial (137)

R. Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregaria com la que Joan ensenyà als seus deixebles». Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació».

Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. ¿Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca, li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, ¿qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, ¿qui de vosaltres li donaria un escorpió? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui li hi demanen».

Lectura del libro del Génesis (Gén 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré». Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor.

Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!; matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos».

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco».

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta». Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré».

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta».

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré».

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré».

Salmo responsorial (137)

R. Cuando te invoqué, me escuchaste, Señor.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos.

Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él. Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"».

Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite».

Pues yo os digo a vosotros: Pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».

COMENTARI

Senyor, ensenya'ns a pregar

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Sovint hem de demanar a Jesucrist que ens ensenyi a pregar; ja ho feien els mateixos apòstols. De la nostra boca en surten moltes de paraules; però desitgem que la nostra comunicació per relacionar-nos amb Déu sigui la més adequada. Ens sentim petits i estimats per Ell, malgrat les nostres imperfeccions i misèries, i volem manifestar-li la nostra estimació i confiança.

Com ho podem fer per expressar-li els nostres desitjos, sabent que ens afavorirà perquè sempre vol el nostre bé? Jesús ens ensenya a fer-ho.

En primer lloc, ens diu que l'invoquem amb el dolç nom de Pare i li manifestem amb confiança les nostres qüestions: demanant-li l'aliment, el perdó, la valentia i la decisió per evitar no caure a les temptacions i poder vèncer el mal i el maligne.

Sovint ens diu que no ens cansem de demanar i cercar i que ho fem amb confiança, partint de les necessitats nostres i de tothom, sabent que som limitats i febles: Ell ens ho donarà, ho trobarem, i ens obrirà.

Però abans de totes aquestes peticions ens diu que hem de reconèixer que Ell està per sobre de totes les coses, i que estem contents de sentir-nos fills seus estimats, i per això honorem i reconeixem la seva grandesa i el seu Sant Nom.

Desitgem i treballem perquè tot el que Ell és, vingui a nosaltres i al nostre món, a fi que la terra comenci a ser una bona imatge que ens prepari per al cel. Tot ho esperem des de la nostra petitesa, i per això li hem de dir que es faci a la seva manera, com Ell vulgui, i quan vulgui, perquè nosaltres no sabem el que ens convé.

Ho diem, no com uns derrotats que es posem al servei del qui els mana, sinó com a persones plenes de confiança, que saben dir: «Aquí em teniu Senyor, vull fer la vostra voluntat.»

La nostra vida cristiana sempre ha de ser activa, positiva i plena d'una gran esperança, ja que sabem i som conscients que Déu ens estima. Ens ajudaran els salms, la lectura i la meditació de la Paraula de Déu, diferents llibres d'espiritualitat, devocions personals i altres més generals.

Ens cal l'oració individual i personal i l'oració comunitària. La gran trobada d'Oració i Pregària és la celebració de l'Eucaristia. Acció de gràcies per Jesucrist, a Déu Pare, que ens estima.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del dilluns 28 fins al dilluns 4 d'agost. Participació de 700 joves de Terrassa amb la Delegació de Joventut en el Jubileu dels Joves a Roma, presidits pel Sr. Bisbe.

Del divendres 22 fins al diumenge 24 d'agost. Convivència de famílies organitzada per la Delegació de Pastoral Familiar.

Notícies

El bisbe Salvador parla sobre la missió dels laics al Congrés Europeu Franciscà. El 17 de juliol, el bisbe Salvador Cristau va intervenir al Congrés

Europeu de l'Ordre Franciscana Seglar (OFS) i Joventut Franciscana (JuFra) que s'ha celebrat a la casa de colònies Mogent de Llinars del Vallès del 14 al 19 de juliol de 2025. En la seva intervenció, el bisbe va destacar la missió dels laics en una Església sinodal, des de la humilitat i la fraternitat franciscana.

El Terrassa FC va ofrenar a la Mare de Déu a la Catedral. El divendres 18 de juliol a la tarda, el bisbe Salvador va presidir per primera vegada l'ofrena floral del Terrassa FC a la Mare de Déu de la Salut, a la Catedral. Hi van participar directius, jugadors i tècnics del club, agraïnt la temporada passada i encomanant la vinent. El bisbe els va encoratjar a viure amb esforç i valors, com recorda sant Pau als atletes.

A més a més...

Jornades Transmet. Les Jornades Transmet del Bisbat de Terrassa se celebraran del 14 al 16 de novembre. El lema d'enguany és «Crec en l'Església». El divendres al vespre tindrà lloc l'Escola de Pregària a la Catedral. Dissabte al matí, al col·legi Puresa de Maria a Sant Cugat del Vallès la jornada de formació. I diumenge a la tarda a Sant Esteve de Granollers la trobada cultural amb una projecció i un concert.

700 joves de Terrassa participaran en el Jubileu dels Joves a Roma amb el bisbe Salvador. Un total de 700 joves de Terrassa participaran, acompanyats pel bisbe Salvador Cristau i la Delegació de Joventut, en el Jubileu dels Joves a Roma. Aquesta trobada, que forma part dels actes de l'Any Jubilar 2025, serà un moment de fe, co-

munió i experiència eclesial per als joves de la diòcesi. Entre dimarts i divendres realitzaran activitats pròpies, el divendres participaran en la trobada dels joves organitzada per la Conferència Episcopal Espanyola, i dissabte i diumenge participaran en el Jubileu dels Joves a Tor Vergata (Roma).

Obertes les inscripcions per a les Convis Familiars 2025. Les Convis Familiars 2025, organitzades per la Delegació de Pastoral Familiar del Bisbat de Terrassa, ofereixen una experiència de fe i diversió en família del 22 al 24 d'agost a la Casa de colònies Llar Sant Pau (Sant Pau de Segúries). El preu és de 70 € per persona (a partir de 4 anys). Inscripcions fins al 15 d'agost. Inscripcions:

Escaneja amb el mòbil per accedir a la inscripció

Horari d'estiu del Bisbat de Terrassa

Durant el mes d'agost, el Bisbat de Terrassa atendrà el públic cada dimarts de 10 a 13 h.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Jubileo de jóvenes: empezar de nuevo

Hay momentos que marcan un antes y un después. Momentos que son importantes no porque salgan en las noticias, sino porque son de gran profundidad espiritual y marcan la vida de muchas personas. Para muchos jóvenes de nuestra diócesis, este verano será uno de estos momentos: marchamos juntos a Roma, al corazón de la Iglesia y de la fe. Y no solo para ver, sino sobre todo para vivir y escuchar.

Roma no es solo la ciudad eterna y la sede del Papa. Roma es la ciudad donde reposan los restos de san Pedro y san Pablo, los dos grandes testigos, columnas que gastaron la vida por Cristo. Nos acercamos a ella como quien se acerca al lugar donde se fundamenta nuestra fe. No vamos a hacer turismo: es un llamamiento a volver a las raíces, a dejar que algo nos toque, nos queme, nos mueva.

San Pedro y san Pablo no eran perfectos. Conocemos sus vidas. Pero ambos se dejaron transformar por el encuentro con el Resucitado. Ambos pusieron cuerpo y alma por su Señor y por

el Evangelio. Su aparente fracaso se convirtió en misión de apostolado, su miedo en coraje, su herida en manifestación del poder de Dios. Y es esto lo que vamos a buscar: una fe que no se explica solo con palabras, sino con el testimonio de vidas entregadas.

En las basílicas de Roma atravesaremos la Puerta Santa. Pero lo importante no es el gesto exterior. Lo que importa es si algo se mueve por dentro. Si nos sentimos mirados por Cristo que no nos pide más que dejarnos amar. Hay jóvenes que quizá lleguen cansados, desorientados, heridos, llenos de preguntas. Y justamente por eso son los primeros destinatarios de esta peregrinación. Porque Cristo no llama a los que no lo necesitan, sino a los que tienen hambre y sed. Y en medio del ruido del mundo, que promete mucho y da poco, necesitamos un lugar donde todo se detenga, donde todo vuelva a empezar. Este es el milagro del Jubileo: un instante donde el tiempo, se hace espacio de gracia, donde el corazón se ensancha y deja entrar a Dios.

Y no vamos solos. Caminar con otros —eso es sinodalidad— nos recuerda que no hay vocación cristiana que nazca de uno mismo ni pueda vivirse solo. La fe nace del oído (cf. Rm 10,17), nace de cuando otro te muestra el rostro verdadero de Dios. Cuando la alegría de otro enciende la tuya. Cuando alguien te habla de Jesús y sabes que no te habla de un libro, sino de alguien vivo.

Cuando volvamos, no traeremos «souvenirs», llevaremos el tesoro de la experiencia vivida. La gracia de volver a empezar, porque nos dice Cristo: «yo haré que todo sea nuevo» (Ap 21,5).

Ahora bien, sabemos que a la peregrinación exterior le corresponde una peregrinación interior. Esto significa que la experiencia que vivirán los jóvenes en el Jubileo, también la podemos experimentar nosotros desde casa. Podemos seguir también los actos del Jubileo de los jóvenes por los medios de comunicación, unirnos en la oración y la Eucaristía, podemos meditar lo que nos diga el Papa y pedir la fuerza del Espíritu Santo para que todo lo haga nuevo en nosotros.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

